ILLVSTRISS. AC GENEROSISS.

DOMINO,

D. GEORGIO ADAMO BORZITÆ

COMITI DE MARTINITZ,

DOMINO IN SMETZNA, ALBO AVGESD, VOKORS, MALICOVITZ, &c.

SERENISS.

FERDINANDI ERNESTI ARCHIDVCIS AVSTRIAE &c.

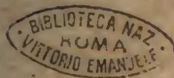
CVBICVLARIO,

IVRIS SACRI AC CIVILIS SCIENTIÆ NAVATA STRENVE OPERA.

REGIBVS AC CAESARIB. CONSVLTORIB.

LEGES CHRISTIANÆ IVSTITIÆ CONSVLTI AVCTORITATE INTERPRETANDI,

AEQVITATEMQVE EXPLICANDI SOLEMNEM LICENTIAM ACADEMICO RITV adeunti.

PARNASSIAM LAVREAM

LAETO ACROAMATE

SVSPENDIT

IOSEPHVS ZANDT

DE MERLE

QVAM

FESTIS SYNCHARMATIS

EXORNAT

ELIAS ALBERTVS COLBIVS

A COLVMBERG

NAVMBVRGENSIS SILESIVS

ILLVSTRISSMI COMITIS

ADOLESCENTIÆ MODERATOR

I. V. LICENTIATVS.

LOVANI

A. D. VI. KAL. MAIAS. CIↃ. IↃC. XXIII.

ILLVSTRISSIME AC GENEROSISS.

DOMINE COMES.

Magnum olim honorem in Græciâ habitum ijs accepimus, qui ex ſolemnibus certaminibus, quibus ampliſsimo finitimarum gentium conuentu antiquorum memoriæ Heroum parentabatur, victores redibant; atq́; illud haud ſcio an paulò reliquis honoris inſignibus, decretiſq́; publicè eorum virtuti monumentis antecellebat, quòd ijs ſynephebos in choros elegantiſsimè diſtributos, coronis inſignes, obuiàm prodire volebant, virtutemq́; eorum cantu ac præconijs celebrare. Quam ego partem, Illuſtriſſ. Comes, *ad me pertinere hodierno die exiſtimaui, vt cùm tuæ potiſsimùm opinione virtutis, à Marte ad Muſas poſtliminiò reuerſus, hanc reliquis Academiam prætulerim, in quà tuâ mihi conſuetudine frui liceret, nunc quid ſentiam de te, tuiſq́;, quid debere me tibi agnoſcam, teſtarer. Quod ego officium meum, ac tenue obſeruantiæ erga te meæ pignus tibi pro tuâ illâ ſingulari humanitate probatum iri confido. Vale, & illuſtribus curis generosè, vt facis, prælude.*

NON

NON SOLIS AB ARMIS

NOBILITAS,

QVÆ TOGÆ QVANDOQVE CEDANT OPORTET.

LAVS, GLORIA, HONOS,

QVIETIORA QVOQVE STVDIA,

QVÆ COLIS,

ILLVSTRISSIME COMES,

CONSEQVITVR.

ORtâ vetuſtis ſtirpe Quiritibus
Si prodit Heros, quem libitu ſuo
Blandita fumoſis nepotem
Numina ſubſtituêre ceris:
Deuota Marti victima Noricum
Cingetur enſem, pronior indoles
Ad arma per præceps, ad arma
In medias rapitur phalanges.
Hanc nempe auitæ ſymbola gloriæ,
Hanc picta ſæuis ſcuta Leonibus,
Hanc AEgis, hanc criſtæ comântes
Nobilibus poſuêre legem:
Vt publicæ ſtent præſidium Rei,
Dum ſæuus hoſtis mœnibus incubat,
Dum tela, fatalemque flammam
Vindicibus properat maniplis.
Inſignis ô! ſi ſola ſuperſtites
AEternet vrbes cura: ſed intimis
Deſit medullis; mox ſeuero
Noxa prius medicata ferro
Pruriginosâ tabe redulcerat,
Ni diua Martem temperet æquitas,
Ni Conſus, & Dicaſta Iudex
Iura pari trutinet bilance.
Non ſi cruentis cincta furoribus
Diſcors Erinnys iurgia conſerat,
Vrbi ruinam deprecanti
Tuta ſalus tribuetur armis.

Sagum catæ sed præsidio togæ,
Viresque iunctæ consilio ferent
Serenitatem dissipatis
Antidoto meliore nimbis.
Crispus mearum testis & arbiter
Sententiarum: Consule Tullio
Erupit, excessitque dirum
Romulidis Catilina nomen;
Quem Consualis gloria purpuræ
Pulsis fugauit seditionibus;
Hinc vindicem Marcum renascens
Roma Numam vocat, & Quirinum.
O læta demum, læta ter & quater
Futura rerum fœdera, cum Themis
Sequestra recti bellicosum
Sponsa petet Procerum cubile?
An fallor? an non omine prospero
Plausére cæli? en puluere duplici
Signatus Athletes auitis
Iustitiam bene iunxit armis.
Quis ille? te Heroum & genus & decus
SMEZANSKIORVM, te notat entheum
Fauore cælum, te iocosis
Per patrios vaga nympha saltus
Festam Bohemis præcipiens diem
Celebrat odis. terque trium tibi
Celeuma gratatur sororum,
Et Charitum tibi nota triga;
Simul choraulis Bæmica plausibus
Responsat Echo, perque volubilem
Cingentis Hercinî coronam
Mille tuum didicêre nomen
Festæ volucres, quas docuit tuæ
Magistra vitæ Pallas, & æmuli
Laboris exemplar, clienti
Depróperans meritos honores.
Stirpi illa priscæ consecrat AEgida,
Parmamque victæ Gorgonis indicem;
Mox saniores arce mentis
Promet opes studij mineruæ.

EIDEM

EIDEM

INCLYTO COMITI

MANSVETIORA IVRISPRVDENTIAE STVDIA AD REIP. SALVTEM,

BORZITICI NOMINIS ÆTERNITATEM

CONSECTANTI. S.

CVi purpurato splendida syrmate,
Pictis serenum rapta per æthera
Themis quadrigis, fronde crines
Chalcidicâ parat impedire?
Cui Diua (præsens vindice calculo
Damnare sontes, fraudis at integros
Curulibus beare sellis)
Deproperat Clarios honores?
Tibi, GEORGI: quem neque postibus
Digesta centum stemmata, nec patrum
Fuligine annosâ nigrantes
Degenerem rapuére ceræ;
Vt arrogantis igneo Adoreæ
Lymphatus æstu, aut gramine Martio
Fastidiosi candidatus
Iudicium populi subires,
Virtutis exsors; indocilis regi
Aut quo-vocasset-cumque licentia
Aetatis, aulicique luxus,
Ismario raperêre cursu.
Sed prouidi vis enthea consilI,
Vigórque sanctæ masculus indolis,
Te per Solonis egit artes
Patricios meditari honores.
Hinc iam Sabinus quæ Latio Numa
Edicta sanxit, quas rigidus Dracon
Cruore signauit tabellas,
Et melior Tyrijs Charondas,

Euoluis.

Euoluis. Acris dignum opus ingenI!
Cape ergo, sacrâ quam tibi plexuit
Astræa Christiana lauru,
Sidereoque apio coronam.
Beate! quem non aut Amathuntiæ
Cinxêre myrti, bacchicave orgijs
Iactata pampinus, sacrisque
Dardanijs vlulatus Atys.

ILLVSTRISSIMVM
COMITEM GEORGIVM

Virtus ab ipsis incunabulis comitata per politiores artes ad Iurisprudentiæ laurum deduxit.

Astræa quæ remotos
Inambulas per orbes
Nocuis repulsa terris;
Lætam resume frõtem,
Mæstasq; pelle nubes,
Quas obdidit malignâ
Dolusq; frausq; dextrâ:
En vindicem, piumq;
Virtutis exulantis,
Errantis æquitatis
BORSITA *se patronum,*
BORSITA *se parentem*
Tibi, tuisq; sistit;
BORSITA *grande nomen,*
BORSITA *grande priscæ*
Fulcrum decusq; stirpis;
De matre quem cadentem
Plaudens sibi paternus
Honos sinu recepit.
BORSITA *qui puellus*
Blandissimis auitæ
Illustrior pependit
Virtutis è lacertis.
BORSITA *qui paternæ*
Clementior pependit
Virtutis à mamillis.
Et dulcibus labellis,
Et fortibus labellis
Heroicos liquores
Secretiùs repostis
Eduxit è medullis;
Quem doctiore dextrâ
Charitum suauiorum
Trias venusta finxit,
Hæsitq; sub benignâ
Prudens Suada linguâ.
Hos docta celsioris
Gaudet sibi decoris
Scripsisse dextra vultus;
Sedemq; rarioris
Prudentiæ, coronam
SupercilI locasse.
Frons explicata mentis
Loquitur suauitatem.

Frontis

Frontis bigemme lumen
Ostendit vt paternis
Caleat iecur fauillis.
Hac Conse cernis ora?
Animosne Conse cernis?
Themisne cernis ora?
Animos Themisne cernis,
Quos Grudij penates
Sensère; quos fauentes
Corona docta priscæ
Patrona veritatis
Poposcit, & remotos
Adire per recessus
M r.ua iuris, alto
Capiti suam coronam,
Laurumq; semputernam
Sedere grata iussit?
Astræa læta plaude,
Astræa læta canta;
Quem laureâ decorum
Nitere læta cernis,
Hic fraudibus dolisq;,
Imperuium & furori
Pectus dabit, paternæ
Virtutis æmulator.
Dum laureum hocce sertum
Sua virore frondis
Marcoris omnis expers
Suam feret iuuentam,
Accrescet æquitatis
Huic perennis ardor.

ANAGRAMMA

GEORGIVS ADAMVS BORSITA

GRATIOSVS MORA GAVDEBIS.

Inuitantur Zephyri vt coronas laureas præparent, & BORSITAM *vbique comitentur; in gratiam constantis moræ, quâ mortem olim maluit manu Rebellium opperiri, quàm Parente præcipitato fugam oblatam tutò capessere.*

ITE, volate, pudore, MORA procul;
Ite GRATIOSA
Decora Lauro ventilate serta
Castalidum Genij, Veris chorus;
Ite nunc Fauoni,
Mollique fæti spiritu per hortos
Per noua camporum viridaria,
Mobilesque siluas,
Quaquà volatis per solum & per astra,
Fingite diuinum lauri nemus:
Omnis imperatam
Expromat orbis angulus coronam,

Tam digno capiti meritum iubar;
Hæc vbrcitatis
Nox vna cernet expedita pennis,
Iamque erit illa dies, quâ dux Themis,
Et ſerena cælo
Aſtræa Legum nobili Colono
Olli BORSITÆ cinget caput,
Et marita Pallas
Auguſta magni ſtemmatis tropæa
Aeternis cumulabit honoribus,
Vt ſuperba magnos
Vtrimque virtus explicet triumphos;
Ite leues Zephyri, Grudios fugit;
(Heu nimis gementes)
BORSITA quantus hoſpes! heu! perenn
A Grudijs ſato diuellitur,
Ille flos Iuuentæ,
BORSITA Princeps nobilis Iuuentæ.
Iam Rhodanum ſitit; inde Tagum; volat,
Arduaſque curſu
Deſignat Alpes; Tybris hinc fluenta
Nauigat, hinc Rhenum, vt patriæ datus
Inde turbulentum
Poſt tot ſuorum vota ſedet Albim.
Ite Animæ comites, cæli decus,
Aurei Fauoni
Ite obvioſque præparate campos,
Quà BORSITA viæ comes auolat
Ite præuolate,
Viaſque mixtis innouate ſertis;
Ite, luto violas & lilia,
Sentibus roſeta,
Rores pruinis, imbribuſque Soles
Obdite; ſi ſuerint fera flumina
Turgidæque ponti
Emetiendæ nauibus procellæ;
Ite Animæ, velis incumbite,
Lenibuſque fætæ
Afflate ſurdos vortices ſuſurris:

Hoc

Hoc Pax, hoc Pacis ſoror imperat,
Hoc potens magiſtra
Minerua Pacis, & Minerua belli.
Hoc Grudijs votum eſt; quod ciuicus
Hoſpiti Senatus,
Magnoque firmat Principi Iuuentus,
Quod BelgI Proceres, quod Rex Iber
Hoſpiti futuro,
Quod Belgis Heroina, quod benignus
Cæſar alit magni merito Patris,
Et Patrem ſecuti
Iam ſæpè Nati: qui repentè fortis,
Pænè puer, quoties, quo pectore
Cum Parente Fatorum
Inuaſit iras vltro? vt ille primos
Spiritus à tenero Generoſior
Emicans in ictus
Augeret. hoc quâ GRATIOSVS olim
GAVDEBIS, BORSITA, probat MORA;
Cum Parente tanto
Iam digna proles, peruium rebelli
Aptaſti victor gladio caput,
Horridam præoptans
Fugæ necem cùm (prô nefas!) Parentem
Præcipiti fremitu raperet furor,
Vt ſacrâ necandum
Immanè proturbaret è feneſtrâ
Impia barbaries: cecidit Pater;
Haud inerte fato
Functum putabas; par tibi parabat
Supplicium furor, vltricem prior
Occupare dextram.
Quid tu? propinqui funeris beatâ
Intrepidùm ludens in imagine,
Nil moratus enſes,
Nil fata Patris, barbaroſue caſus,
Quando oblata fugæ haud placuit via:
Mene qui Parentem
Ignauus hæres! qui decora Patris

Funera destituam, pro Cæsare
Pro fide, Deoque
Iam iam cadentis? mene quem Paternæ
Exemptum laudi rapiat fuga?
Posteris pudendum
Primo laboris gloriæque cursu
Eijciat probrum turpis fuga?
Stent, fremant in vnum
Quotquot rebelles: nil moror. feroci
Fortius ærumnâ pectus gero.
Dixit; & cruento
Parem dicauit victimam furori
Dignam animam magni fato Patris.
Hunc rotante casu,
Deo regente; GRATIOSA famam,
Quâ GAVDES, BORSITA, tulit MORA;
Nam vetante cælo,
Maiora votis moliente fato,
In medio stabat casu Pater,
Et Deo tenente
Viuebat exors cædis & timoris:
Ergo Patri melior placuit fuga,
Quæ breui recessu
Armata longos frangeret tumultus.
Qui modò fatorum fortis mora
Viuit. Euge, plaude
BORSITA laudis æmulus Paternæ;
Euge Deo & Regi charum caput;
Hac MORA triumphans
GAVDEBIS omni GRATIOSVS æuo.

Τῷ

Τῷ τῶν ἐπιφανεστάτων καὶ εὐγενεστάτων
κυρίῳ

ΚΩι ΓΕΩΡΓΙΩι ΑΔΑΜΩι

ΒΟΡΣΙΤΗι

Τῆς Ρωμ. ἀρχ. Κόμητι ἐπὶ Μαρτινιτς,

Κωμάρχῃ ἐν τῇ Σμελζίνῃ, Λευκο-αυγέσδ, Βωκόρς,
Μαλικουιτς, καὶ τοῦ ἀγλαωλάτου

ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΥ ΕΡΝΕΣΤΟΥ

Τοῦ τῆς Αυστρίας Αρχηγέτου, κοιτωναρείῳ.

Τῷ καὶ νῦν ἔνδοξον τῆς ἀμφοτέρας δικαιονομίας
δαφνίδα ἀναδεδημένῳ.

ΑΠόβαλλε Φοῖβε νεῦρον,
Απόβαλλε τόξα Φοῖβε,
Φαρέτρης τε κῆλα βάλλε,
Καὶ ἀγρίων ὀπωπῶν,
Α'σπονδον ἴσχ' ἀπειλήν.
Αντ' ἀσπίδων λυρείων
Ευτερπέεσσι χορδαῖς,
Ηχητικῆσι χορδαῖς,
Αείδε μοι Θριάμβους.

Αντ᾽ ἐγχέων ἀγητοῖς,
Λιπαρὰν ῥόδοισι χαίταν.
Ἄγε μοι πόθημ᾽ Ἀθήνη,
Στέρει δρακοντομάλλου
Δίας χέρας καρήνου,
Κόρυθος κόμας ἄτεμβε,
Στῆθος δ᾽ ὅπλων ἁπάντων.
Βροτολοιγὸς οὐκ᾽ ἀτερπής
Ἄρης, φόνοις πόληας,
Πέδιόντε μὴ παλασσει.
Ειρηνικῶς ἐπανθεῖ
Βοημίας ἄρουρα,
Ειρηνικῶς ἀνάσσει,
Αἰωνίως ἀνάξει
Κρείωντε ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΣ.
ΓΕΟΡΓΙΟΥ γοννα,
Δισηλίων φερέθρων
Δράκοντες, οὐ χέλυδροι
Τέχνῃσι καὶ δόλοισι
Νικᾷν χ᾽ ὅπλοις δύνηθεν.
Ὡς εὐσέβεια αἰέν
Τελῶς τύχεν τροπαίου.
Τὶ νῦν καλῶ θεοῖιν,
Τὶ ψευδέοιν θεοῖιν
Ἄχαριν χάριν πόθημι;

Χαί-

Χαίρετε λοιπὸν ἄμφω,
Σὺ Φοῖβε, σὺ Ἀθήνη,
Ἰδοὺ, ἰδοὺ φάλαγγας,
Τῶν ἀγγέλων φάλαγγας
Βλέπω, βλέπω πέλας.
Θεοτόκος ΜΑΡΙΑ
Ἰδοὺ, ἰδοὺ πάρεστι,
Πάρεστι μὲν γονῆι,
Πάρεστι καὶ τῷ υἱῷ.
Ἵσταντο γὰρ πρόχειροι
Παρὰ κοιλίδος γονῆος
Πότ᾽ ἄγγελοι γελῶντες,
Υἱεύς μὲν ἀγγέλοιο
Ἤθεσσιν ἐμφαείνει.
Παρῆ πατρὶ πρόθυμος
Θεοείκελος ΜΑΡΙΑ
Βεβλημένῳ ἀπ᾽ ἄκρης
Ουσσίτεων μανίῃ.
Παρῆ υἱῷ πρόχειρος
Θεοτόκος ΜΑΡΙΑ,
Νοσεῦντι δοῦσ᾽ ὑγείην.
Προλύτῃ πάρεισιν ἄρτι,
Ἰδοὺ, ἰδοὺ φάλαγγες
Τῶν ἀγγέλων φάλαγγες,
Καὶ ἀγγέλων ἄνασσα.

Ἰδοὺ

Ιδ8, Ιδ8 πάρεσι.
Ουκ8ν ἀπέλθ' Ἀθήνη,
Νῦν φεῦγε, φεῦγ' Ἀθήνη.
Καὶ βάλλε φοῖβε νεῦρον,
Καὶ βάλλε τόξα φοῖβε,
Φαρέτρης τε κῆλα βάλλε.

INVITATIO MVSARVM AD ILLVSTRISS. COMITIS HONOREM CELEBRANDVM OMENQVE PERPETVAE FELICITATIS.

FAcunda magni progenies Iouis,
Quæ prima ceris iungere arundines
Auraque monſtraſti loquace
Multiforas animare buxos:
Siue in receſſu ſyluæ Heliconidos
Hæmiue, ſubter paciferæ ſedens
Laurus, Dioneæue myrti,
Aut platani genialis vmbrâ,
Vegrandis auſus Enceladi canis,
Toruique rupes tela Typhoëos,
Iouiſque ſignatum triumpho
Pelion, aut inhonora Cæi,
Rhoecique toto buſta ſub æquore.
Siue Hippocrenes virgineo ſitim,
Amabili cantu incitatam,
Rore leuas, vitreæve Dirces.
Seu tu ſolutam fatidicâ comam
Cephiſi in vndâ proluis; aureâ
Seu ſede Diuorum recepta
Purpureo bibis ore nectar:

Veni,

Veni, (clientum cedere nam ſoles
Benigna votis) iunge, age, præpetes
Pennas, triumphaleſque plauſus
Alcaico meditare plectro,
Seu voce mauis. Actiaco patri
Quales canebas, cum Berecynthij
Certaminis notas dicaret,
Ad rapidi Simoëntis vndam,
Pellem ſua auſi plectra laceſſere
Raucæ inficeto carmine fiſtulæ
Senis Celenæi, tenace
Victa iubens clepere ora muſco.
Qualeſue Threſſæ cum Rhodopes iuga
Vocalis Orpheus ad citharæ modos,
Et Strymonem auerſum coëgit,
Attonitoſque ſequi leones.
Quid Diua amicam barbyton abnuis?
En auſpicatos exerit impetus
BORSITA, dat paterna tyro
Non humilis documenta palmæ.
Mox peruicaces ſanguineæ hæreſis
Virtute turmas proruet arduâ,
Cæcoſque Bellonæ furores
Sedibus Hercynijs fugabit.
Lentum eſt: fugabit. barbaries metu
Iam victa ceſſit. auguror? an parat
Aſtræa victori corollas.
Omen ineſt: ſine clade vicit.
Hæc MARTINITZI gloria ſtemmatis:
Formidoloſi ſeditionibus
Mauortis immerſam fideli
Conſilio patriam explicare.
Hæc arma tractas, nec generis minor,
Nec ſegnis otI ſub penetralibus
Nutrite BORSITA, atque amatas
Cæſaribus meditaris artes.

FORTISSIMO
AC
DOCTISSIMO
ALVMNO
SAGATÆ AC TOGATÆ
PALLADOS

GEMINVS ANAGRAMMATISMVS:

GEORGIVS ADAMVS BORSITA

Diuo Martis vrgebas Sago. Subigis Togarum adoreas.

DVm mæſta Batauus funera & clades parat,
Flammaque vaſtat obuia;
Vnoque gemitu tecta cum dominis gemunt
Vno ſepulta funere,
Iamque imminere propiùs hoſtilem canit
Perculſa fama militem;
Timere Grudiæ bella cæperunt Deæ:
Vocata Pallas aduolas,
Semper paleſtræ fida tutatrix tuæ
Haſtâ fremens & AEgide.
Audis tubiſque, tympaniſque diſſona
Circumſonare compita.
Ius omne in armis: ſoluerat Mars otia;
Stabat foro miles nouus.
Miraris, hæres; quotquot armatos vides,
Agnoſcis & negas tuos.
Laudas alumnos: ſed quid immoto adſpicis,
Et figis obtutu Ducem?
Placet ante cunctos ille, qui cunctos præit;
Hortata paucis militem
Dux macte, clamat, Palladis ſemper cliens,
Semper Mineruæ. ſic ait:

Scanditque

Scanditque muros Pallas, & manu suos
Immota tyrones vocat.
Dum timida vertit terga Cattorum lues,
Tubæ receptui canunt,
Secumque miles rusticam prædam trahens
Inglorius latebras petit;
Vbi clusus inter fluminum ignauos sinus
Incendiarius latet.
Redi ergo Pallas, pone Gorgoniam AEgida,
Vultus seueros exue,
Repone ferrum, vertici cristam excute,
Laurumque BORSITÆ para.
Audimur. io! Palladi en curæ sumus;
Ad festa Musas euocat.
En digniori puluere Athletam fouet,
Geminasque laurus apparat.
Inuicta rursum hic tela non Tyro iacit,
Meliusque inermis disputat.
Hinc doctus ictus ludere, hinc fallacias
Tricasque legum soluere.
Sic semper idem similis & dispar tui,
Sago togaque nobilis,
Geminâ triumphas laureâ, & quadrant tuis
Cognata gestis nomina.
Dum nuper vrbem Batauus vrgebat furor,
Legione Patriciâ eminus
BORSITA, *diuo Martis vrgebas sago*
Nassouianum militem.
Cùm te palestra iuris in arenam vocat,
Subigis Togarum adoreas.
Sic Palladem te nemo coluit fortiùs,
Nemo Mineruam doctiùs.

CHRONICON.

GEORGIVS ADAMVS BORSITA
LAVRO FLORVIT.

ILLVSTRISSIMA DOMVS MAGNORVM COMMVNI FATO. PER ADVERSA VIÀM SIBI AD EXIMIOS HONORES, FRVSTRA OBLVCTANTE FORTVNA, PATEFECIT.

QVàm fata magnis inuida, noxijs
Tegunt tenebris ardua, nubilant
Virtutis inuictæ trophæa
Et solidæ monumenta laudis!
Aut pertinaci prisca silentio
Premi laborant gesta, prioribus
Mirata sæculis, nepotes
Quæ poterant memnisse seri.
Hoc liuor, alti pectoris ebrius
Cruore, fatis inseruit probrum;
Hoc cæca suggessit profanis
Inuidiæ rabies medullis.
I perge, magni Cæsaris adspice
Virtute turgens pectus, & insolens
Exemplar admirare priscæ
Laudis, & impauidos labores.
Crudele fatum non sociabili
Furore cernes vt premat, & manus
Vt armet insanj senatus
In domini caput innocentis
Acerba quot non funera maximis
Hæsére tectis, dum prior indoles
Est visa transcribi parentum
In dociles animos nepotum.
BORSITA, quantis cladibus, in tuam
Armata gentem fata, per irritos
Iuére conatus, Tonante
Indecores prohibente casus!
Magnum parentis nomen & arduis
Factum procellis, vis generosior

Dum

Dum tollit Augusto futurum
Imperio decus atque fulcrum.
Fatum insolenti deproperat gradu,
Sed concitatum, namque rebellibus
Se sensit vrgeri in ruinam
Hæreticæ stimulis cohortis.
Quid tentet? alto liuida pectori
Mergat furentum tela? recalcitrat;
Arcana dum virtus paratas
In iugulum vetat ire dextras.
Sublime tectum præcipitem fero
Iactet rotatu? Barbara luderis
Tyrannis, insontem videbis
Innocuo cecidisse lapsu.
In vota Diuos dum vocat, aduolat
Ad vota Virgo Mater, & impetum
Mollire visa, dum clientem
Incolumem comitata duxit.
Te te paternæ mentis, & inclytæ
Virtutis hæredem quoties suis
Ambiuit, & primos sub annos
Pœnè tulit libitina telis.
Te bruma vixdum septima viderat
Spirare magni symbola pectoris,
Cum febris abreptum paternâ
Pænè domo tulit in sepulchrum.
Sedebat ipsis cruda labellulis
Mors, & tenellos cardiacæ labor
Perire suggerebat annos
Nil medicâ prohibente dextrâ.
Sed maior annis te pietas tuo
Stitit parenti, dum puero annuit
Synaxin Antistes petenti,
Quæ nocuo panacæa morbo.
Ecquid minaci fronte, quid aspero
Crudele fatum dente lacessere
Hîc pergis? inuictum stupesce
Robur & indomitam furori
Mirare mentem; cedere nescia
Tuis procellis gloria nobiles

 Spondet

Spondet triumphos, quos perennis
Posteritas legat. en merenti
Victura laurus credita vertici
Volente Conso, & Erygone suo
Spondente venturam clienti
Perpetuam decoris iuuentam.

ILLVSTRE
GENTILITIORVM BORZITICAE DOMVS INSIGNIVM
AVCTARIVM
FERDINANDI II. VICTORIOSISS. CAESARIS AVCTORITATE
SANCITVM.

Stellam auream candida Nymphaea purpureo in aequore circumplexa, à binis gryphibus sustinetur. Cassidem ac coronam alae rubrae tegunt, eâdem Nymphaeâ distinctae; intra has Austriacorum insigne coronâ ac cruce ornatum visitur, literis F. M. R. FERDINANDI vtriusque, MAXILIANI II. RODOLPHI, MATTHIAE, *Caesarum nomen referentibus, augustè exaratum.*

ILLVSTRATVR
EXPLANATIONE AENIGMATIS VIRGILIANI:
Dic quibus in terris inscripti nomina Regum
Nascantur flores?

NOtus Menalcas vatis Andini eclogis,
Palis Menalcas gloria,
Certare vocis acer argutae modis,
Pastoriaeque ârundinis;
Probris sodalem probra regerere impigrum
Vrget, Palaemone arbitro:
Quonam notati augusta Regum nomina
Sub sole flores geminent.
Problema Coi Hippocratis dignum scholâ,
Sagacis aut Democriti!

Cilissa

Ciliſſa vel quem pellici AntonI dedit,
    Altrix Anazarbe croci.
Deſiſte paſtor quæſtionis arduæ;
    Non iſte Dametæ eſt labor.
Non hic Benaci, viridis aut MincI accola
    Elementa nouit Dorica,
Vt quo notatur puer Amyclides υα,
    Telamoniumue αι pellegit.
Nec Alphij hoſpes, ſordidiq́ue FufidI,
    Loculis vel arcâ condidit,
Quod aureo cudit triumuir Aquilius
    In flore nomen Cæſaris.
Non ipſe, qui te iuſſit hæc loqui, explicet
    Abdita Maro myſteria.
Nam Phœbo amatum Græcia Oebaliden licet
    Diſci peremptum vulnere,
Molli decentem fronde pro cirrhis canat;
    Patriâque pictum purpurâ,
Præferre veteris indices formæ notas,
    Varioq́ue ductum flexu υα.
Fratremq́ue Teucri iactet, arma qui Ducis
    Vltus negata Theſſali,
Sigæa flores nominis teſtes ſui
    Habere iuſſit littora.
Aut Mantuani ſiquid aſſentatio
    Paſtoris aliud extudit,
Cui Dalmatarum ſubiugator Pollio,
    Regiſq́ue Cæcinnæ nepos,
Atque ipſe vtrâque plauderet Cæſar manu.
    Fruſtra eſt huic ſphingi Oedipus.
En magna florem nomina inſcriptum gerit
    BORSITA, flos Bohemiæ.
Florem, Canopus quem nec vberi ſinu,
    Nec pingue Lampſaci ſolum.
Aut mollis Enna, aut clara Dulychio hoſpite
    Corcyra, vel Tmolus tulit.
En Pelij, Rhodopeſq́ue compoſitâ iugis
    Nymphæa purior niue.
Nymphæa iam non Herculis metuens vagi:
    Sopire Gnidias efficax,

Flammas,

Flammas, anusque triste carmen Thessalæ,
Frugisque Marsæ fascinum.
Nymphæa; quam molita nuper stirpitus
Furens reuellere hæresis.
Sed factionis impiæ conatibus
Propitius obstitit Deus.
At illa gentis reuiruit STERNBERGIÆ
Astro insitiuo pulcrior.
Sanctæ en perennem tesseram fidei gerit
Inarata nomina Cæsarum,
Exosa Diti, Ditis & clientibus,
At amata cælo nomina:
Nomen RODOLPHI, Turca quod sæpe, & leuis
Timuit colonus Carpathi.
Nomenque magni illustre MATTHIÆ; & tuum
FERNANDE, MAXIME, OPTIME.
Armis, GEORGI, nec patre, nec atauis minor,
Augusta sculpe nomina.
Dum vastus aquilas orbis AVSTRIAS colet,
Honor perennabit tuus.

AD CLYPEVM AVSTRIÆ DOMVS INSIGNE, LVCVLENTVM FIDEI BORSITARVM SYMBOLVM.

PRæliantes inter astra dracones cum illustri heroë (Herculem Cratosthenes esse asserit) astrologi duos collocarunt; Arcticum alterum, cui ceruices pede conculcat, alterum ad æquinoctialem circulum athleta corpus spiris circumplexantem, cuius capiti ad tropicum Cancri protenso, vastoq; rictu hianti clauā intentat. Eodem exinde in cælo Herculem inter caputq; draconis ac Booten corona prominet nouenis insignita pyropis palma dimicationis.

BORSITA

BORSITA

HEROS INVICTISSIMVS

NEQ. TVMVLTVANTIVM INCOLARVM FVRORE SVPERATVS,
NEQVE SÆVIENTIS HÆRESEOS IMMANITATE FRACTVS,

NEQVE PERDVELLIVM

IN SE, IN PATRIAM, IN CÆSAREM, IN DEVM
CONIVRANTIVM

MINIS, DOLIS, INSIDIIS, PERFIDIA, INTENTATA NECE
AB AVITA IN

REMP. CÆSAREM, DEVM

FIDE ABACTVS

SE CVM SVIS HOSTIVM CRVDELITATI EXPOSVIT,
FORTVNAS, SANGVINEM, VITAM, CÆSARI, PATRIAE, DEO

VOLENS LVBENS OBTVLIT, VOVIT.

VNDE

AVGVSTAE SEMPER DOMVS AVSTRIACAE
CLYPEVS IMPERIALI INSIGNIS
DIADEMATE

OBTENTÆ DE HOSTIBVS AC NECE VICTORIAE TESSERA

GENTILITIIS ARMORVM EIVS INSIGNIBVS.
OLLI POSTERISQ. E PROTENDITVR.

HANC PORRO TIBI GEORGI
MERITISSIMO DEBITAM

AC A PARENTE OLIM OBVENTVRAM

GRATVLAMVR, APPLAVDIMVS, VOVEMVS
OMNES, OMNES, OMNES.

SCintillat æther; flammiuomus polo
Absistit ardor, quà Borealibus
Sarraca curuantur sub oris
Et Getici riget Vrsa mundi.

D Toni-

Tonitruantis progenies Dei
Immaniorum prodigiosior
    Victor ferarum, stat pauendo
        Amphitryoniades lacerto.
Contrà duellant luxuriantibus
Portenta cælis; Hinc violentior
    Draco ferocit; inde serpens
        Squammifero radiat veneno.
Formidolosis incubuit lues
Astris, & atram munijt orbitam,
    Et purulentam toxicati
        Cæsariem secuit colubri.
Deprælianti congreditur manu
Immanè spirans, toruus in Herculem
    Crescit Cerastes, & propinat
        Tabificis aconita fibris.
Ohe! superbæ scena tragœdiæ!
Quonam tot ausus? siste furor gradum;
    Inusitatis maior heros
        Te subiget metuendus armis.
Seueriori brachia pondere
Suspensa librat, squammigeros pede
    Contundit angues belluarum
        Edomitor truculentiorum.
Spectatè cæli; victor ab impigro
Dracone surgit; sat furialibus
    Grassata tempestas duellis
        Attonitum tremefecit orbem.
Heroa faustum' cui super arduâ
Ceruice pendet sydus olympicum
    Nouemsiliq́ue fulguritum
        Irradiat diadema serto.
Cretæa coniux latè adamantinis
Baccata gemmis aurea de tholo
    Metalla partitur, coronæ
        Dona ferens opulentioris.
BORSITA patrem dic superis parem,
BORSITA magni symbolon ominis,
    Cui nomen indit æuiternum
        Vis animi generosioris.

Quem

Quem circinauit patria primulis
Alumna virtus æthere faſcijs,
Quâ nocte primùm enixa mater,
Progenitor domuit rebelles.
Dum prima tritis bella ligonibus
Redauſpicaris, ruſtice Marſpiter,
Omen deinceps vndequaque
Herciniæ vt quaterentur agri;
Mox hinc & illinc diſſociabiles
Palantur iræ; Sæuior vndique
Megæra bacchatur profanis
Imperium ſubigens lupatis.
At peruicaces quid miſerabiles
Vrgent chelydri ? nil Phlegethon poteſt.
Ferruminatis perduelles
Impauidum ferient lacertis.
Luctata crudis ſeditionibus
Euaſit heros fata, minantium
Serpentium compeſcit ora
Et pedibus reicit dracones.
Succumbe pœnis fæx furialibus
Collecta diris anguicomantibus,
Hac hac Erinnalis ſuperſtes
Luxuries cineranda clauâ eſt.
Vis impotentis vecta licentiæ
Pennis ad auras mole ruit ſuâ;
Honoris in lares ahenam
Iámque forem labor explicauit.
Huc Nympha Cretes gemmifluentibus
Aurata ſertis proijce fulgura
Criſpata gemmarum, & clientis
Emeritos redimi capillos.
Heros coronâ nobilis inclytâ
Geſtat cruenti ſymbola prælij,
Inſigniumque ſempiternum
Auſtriadûm decus æuiternat.
Et tu paternâ dignus adoreâ;
Nec immerentem cingler imperat
Aſtræa mandans vendicari
IVRE TVO patrios honores.

Gentilitium materni generis insigne, quam ob singularem eius in aduersis mariti casibus constantiam ad paterna stirpis Nymphæam adiungi voluit Imperator.

AD IPSVM ILLVSTRISS. D. GEORGIVM.

O Hercinigenas beatiores,
Quàm sit mente viris vel ore posci!
Nam tu non radio micantiore,
Quàm more ac animo fideliore
Iam BORSITIGENIS, ADAME, sydus
Iam detecta viæ pericla pandes.
Tu quando Hercinio reuisus orbi
Assurges patriâ volente Consus,
Affundes, patriâ fauente, lucem
Astrææ radians lucerna flammâ,
Vel stellâ potiùs micans lucerna
Stellâ stemmatis inclytus parentum,
Stellâ, quæ radio potentiore
Lunæ noctiuagos opacet ignes;
Stellâ, quæ radio sereniore
Astrorum præit albidum nitorem;
Stellâ, quam patulis nigrantibusque
Nunquam Stymphalides tegetis alis;
Stellâ, cui madidantis aura venti,
Aut mæstus pluuij Iouis meatus,
Nunquam vel nebulâ, vel imbris vndâ
Ardorem radij vibrantis angat.
At nimboso abeat dies amictu,
Et rapto illepidos calore soles
Intempestæ habeat ruina noctis.
ADAMO validâ serena flammâ
Monstrat stella viam, nouâque luce
Illius rutilat iubar lucerna.
BORSITA hinc radians face auctiore
Quo sit Hercigenis tenenda ritu
Et seruanda suis fides monarchis
Id BORSITA suo docet periclo.

Hunc

Hunc si difficile est inire callem,
Quem nunc difficilem impotente nisu
Strauit fœdifragis rebellis armis,
Stellam respice MARTINITZIORVM:
Illa nauifragis fideliorem
Dabit stella suis facem Bohemis,
Qu m gratus timidis polus carinis.
Hac quibus præerit redux ADAMVS
Quàm sit mente viris vel ore posci
O Hercinigenas beatiores!

AD ALAS
MAGNA CAESARVM NOMINA SCVTO AVSTRIACO INSCRIPTA AMBIENTES
BORSITICAEQVE GENTIS INSIGNIA OBVMBRANTES.

QVæ plumeâ è catervâ
Celso vagante cælo,
Et obuias volatu
Cito secante nubes,
Hic fessa post labores
Suas sacrauit alas?
An nobilis Canopi
Sibi superstes hospes,
Post sæcla deuoluta
Dum textilem pararet
Pyram, piumq; bustum
Volente sole, primas
Hic iussit esse pennas?
Dircæa num volucris
Post flammeos furores
Sanum flagrantis æthra,
Phaëthontiosq; lapsus
Dum tuta per Caystri
Vada, tutior resedit,
Pennas sibi ministras
Et conscias timoris,
Et pallidas timore,
Hic esse vult, futuris
Monumenta certa sæclis?
An Phasium nepotem
Prognes, Itymq; mœsto
Clamore prosequentis
Huc impulisse possint
Domestica querela,
Et lugubres susurri
Innoxij parentis,
Auiaq; sæuioris?
An fortè, post latebras
Minoicasq; fraudes,
Et inuijs dolosos
Amfractibus recessus,
Dum primus in patentes
Se fudit altus auras,
Et pertinace motu
Aura capaciores

Iussit fauere pennas,
Et inuias per oras
Se Dædalus recepit,
Dum tutus in remotâ
Se sede collocauit,
Pennas duces dicauit?
Quam ludor? an volentem
Quis fascinauit error?
Non illa, vel superbi
Phœnicis, aut pauentis
Caystrij, aut rubentis
Est penna Phasiani,
Non Dædali fugacis.
Agnosco nota signa;
Agnosco fortioris
Hic indolis figuras;
Agnosco fulgurantis
Iouis alitem potentes
Hic exuisse pennas,
Et remiges dicasse,
Pennas fauore plenas,
Pennas honore plenas,
Plenasq; dignitate;
Quas noctua fugaces,
Stirps nigricantis orci
Tentare dum laborant,
Et vellicante morsu
Ciere, vel nitore
Perstricta, vel perenni
Virtute fracta cessit;
Suasq; per tenebras
Se fudit expauescens
Diem sereniorem.
BORSITA, *nosco magni*
Hic symbolum fauoris.
BORSITA, *quanta pennæ*
Monumenta sunt honoris,
Quæ fixit Imperator?
Has Cæsar in parentem
(Quantum, Deus! parentem!)
Diuisit, vt cadentem
Fulciret, & ruinam
Arceret innocentis.
Has tutus inter alas,
Dum pronus in propinquam
Putatur ire mortem,
Innoxius pependit.
Has tutus inter alas
Rebellium impotenti
Subductus est furori.
BORSITA *magne tandem*
Sublatus inter astra
Liuoris omnis expers
Ridebis impetentes,
Et inuidi venenum
Calcabis altus oris,
Has tutus inter alas.

ΑΣΤΡΟΝ

ΑΣΤΡΟΝ

Ἐν οὗ τοῖς παρασήμασιν ἐπιφανεστάτου

Γ. ΒΟΡΣΙΤΟΥ

παρὰ τὰς Νυμφαίας μέσον,

ΕΥΣΥΜΒΟΛΟΝ.

Οὐρανόθεν ταχέως σταθμὸν λάμπρεσθαι ἀγώμην,
Καὶ δέμας Ἀστραίης ἀμφιφάεινεν ἅμα.
Εἰσοράω, μῶν ταῦτα δ' ἐρᾷ ἢ φαυσίβροτον ὄμμα
Αἰθέρος, εὐδερκοῦς ἀστέρες ἦτε πόλου.
Ἀστέρες ἀλλ' ἀπέμεν σταθμοῦ, καὶ ἥλιον εἴδω
Εὖγε μὲν ἐν ταύρῳ εἰαρινῷ γανάειν.
Ὄφρ' ἄγομαι, πάντη τε στρέφω τὸν κύκλον ὀπωπῆς,
Ἀστέρον ἔμ' Ἀστραίη δακτύλῳ τινὶ φάνεν.
Ἄστρον, ἐκεῖ φλογέῳ παράπαν φαινόμενον ὅπλῳ,
Νυμφαίης τε ἑαῖς φίλτατον ἄστρον ἀεί.
ΒΟΡΖΙΤΗΝ μὲν τοῦτο λαλεῖ, φανερῶς τ' ἐπιδείκει,
Τῶν Βωημαίων ἄστρον ἀριστογόνων.
Οὐρανόσεν τὸν λαμπρὰ φέρει μὲν δόξα προγόνων,
Πολλὰ τροπαῖ' Ἄρεος, πολλά τε τῆς Σοφίης.
Ἀγλαΐη τ' ἀρετῶν ποιεῖ φαίνεσθαι ἅπασιν,
Ἁγνείας τε χάρις, δῶρά τε Παλλαδικῶν.

Ἀκτί-

Iussit fauere pennas,
Et inuias per oras
Se Dædalus recepit,
Dum tutus in remotâ
Se sede collocauit,
Pennas duces dicauit?
Quam ludor? an volentem
Quis fascinauit error?
Non illa, vel superbi
Phœnicis, aut pauentis
Caystrij, aut rubentis
Est penna Phasiani,
Non Dædali fugacis.
Agnosco nota signa;
Agnosco fortioris
Hic indolis figuras;
Agnosco fulgurantis
Iouis alitem potentes
Hic exuisse pennas,
Et remiges dicasse,
Pennas fauore plenas,
Pennas honore plenas,
Plenasq; dignitate;
Quas noctuæ fugaces,
Stirps nigricantis orci
Tentare dum laborant,
Et vellicante morsu
Ciere, vel nitore
Perstricta, vel perenni
Virtute fracta cessit;
Suasq; per tenebras
Se fudit expauescens
Diem sereniorem.
BORSITA, *nosco magni*
Hic symbolum fauoris.
BORSITA, *quanta pennæ*
Monumenta sunt honoris,
Quæ fixit Imperator?
Has Cæsar in parentem
(Quantum, Deus! parentem!)
Diuisit, vt cadentem
Fulciret, & ruinam
Arceret innocentis.
Has tutus inter alas,
Dum pronus in propinquam
Putatur ire mortem,
Innoxius pependit.
Has tutus inter alas
Rebellium impotenti
Subductus est furori.
BORSITA *magne tandem*
Sublatus inter astra
Liuoris omnis expers
Ridebis impetentes,
Et inuidi venenum
Calcabis altus oris,
Has tutus inter alas.

ΑΣΤΡΟΝ

ΑΣΤΡΟΝ

Ἐν οὗ τοῖς παρασήμασιν ἐπιφανεστάτου

Γ. ΒΟΡΣΙΤΟΥ

παρὰ τὰς Νυμφαίας μέσον,

ΕΥΣΥΜΒΟΛΟΝ.

Οὐρανόθεν ταχέως σταθμὸν λάμπεσθαι ἀγόμην,
Καὶ δέμας Ἀστραίης ἀμφιφάεινεν ἅμα.
Εἰσοράω, μῶν ταῦτα δ' ἐράη φαυσίβροτον ὄμμα
Αἰθέρος, εὐδερκοῦς ἀστέρες ἦτε πόλου.
Ἀστέρες ἀλλ' ἄπεμεν σταθμοῦ, καὶ ἥλιον εἴδω
Εὖγε μὲν ἐν ταύρῳ εἰαρίνῳ γανάειν.
Ὄφρ' ἄγομαι, πάντη τε στρέφω τὸν κύκλον ὀπωπῆς,
Ἄστρον ἐμ' Ἀστραίη δακτύλῳ τινὶ φανέν.
Ἄστρον, ἐνὶ φλογέῳ παράπαν φαινόμενον ὅπλῳ,
Νυμφαίης τε ἑαῖς φίλτατον ἄστρον ἀεί.
ΒΟΡΖΙΤΗΝ μὲν τοῦτο λαλεῖ, φανερῶς τ' ἐπιδείκει,
Τῶν Βωημαίων ἄστρον ἀεισογόνων.
Οὐρανόσεν τὸν λαμπρὰ φέρει μὲν δόξα προγόνων,
Πολλὰ τροπαῖ' Ἄρεος, πολλά τε τῆς Σοφίης.
Ἀγλαΐην τ' ἀρετῶν ποιεῖ φαίνεσθαι ἅπασιν,
Ἁγνείας τε χάρις, δῶρά τε Παλλαδικῶν.

Ἀκτί-

Ἀκτῖνεσσ' ἐμέθεν θαυμάζεις λαμπετάεσσι
Τόσσαις; ἃς ἐρατῇ ἐκδέχομαι κραδίῃ.
Καίσαρος οὐχ οὕτως ἄστρον ταῖς ἥνδανε φρεσσίν,
Κἂν ὕπο μου σταθμοῦ καυχάεται γεγαώς.
Ἐν σταθμῷ γὰρ οὗτος ἐμοῦ γεγαώς τε τραφής τε,
Πῶς κλέος αὐξήσει, τὸν χρόνον ἐσσόμενον.
Εἰς τόδ' ὀϊσσάμενοι ἀλαὴν μέγαν ὄμματα φαῦλοι
Κιμμερίῃ σκοτίῃ πλαίσματα πολλὰ κρύβον.
Φεύγετε, φεύγετε νῦν μακρὰν φαῦλοί τε, σκότος τε
Ἄστρον ἔγωγ' αἰεὶ βλέμμασιν ἠναφέρω.

APODOSIS
ASTRVM
IN INSIGNIBVS ILLVSTRISSIMI
GEORGII BORSITAE
INTER NYMPHAEAS MEDIVM.
EVSYMBOLVM.

Obstupui subitò cæli fulgere bilancem,
Et parili Astræam corrutilare face.
Figo, refigo oculum, quærens per amœna polorum,
Fuderit hanc Phaëthon, astra vel aucta diem.
At rutilas Phœbes cerno latitare phalanges,
Et Phœbum Eiarinon cerno animare pecus.
Ecce tibi dubios sedat Rhamnusia fluctus,
Et signans Grudios indice Diua lares
Astrum, ait, in rubro splendescere cernito campo,
Cernito Nymphæis vsque fidele suis.
BORSITAM loquitur fœlici hoc omine sidus;
Inter Boiemos nobile sidus auos.

Gloria

Gloria quem Patrum cognatis inſerit aſtris
Multa tropæa ſagi, multa tropæa togæ.
Donaque quem Charitum cunctis clareſcere donant,
Palladiæque artes, Virgineuſque decor.
Et ſtupeas radijs ſubitò me feruere tantis,
Quos ego tam grato pectore anhela peto.
Non ita Cæſarei placuerunt ſideris ignes,
Quamuis ſub libræ pondere natus erat;
BORSITA in noſtra genituſque altuſque bilance,
Quàm faciet noſtras igniculare faces.
In me ſperabat fixiſſe cubilia talpas
Improba gens, tenebris credere certa nefas.
Cedite, Cedite, nunc tenebræ, laruæque, nefaſque,
In oculis Aſtrum, nocte dieque fero.

EIDEM

ILLVSTRISSIMO DOMINO

INGENVARVM ARTIVM STVDIIS FAMILIÆ SPLENDOREM ILLVSTRANTI.

E*Rinnys ea* Illuſtriſſime Domine, *quæ annis abhinc quinque ex orco erupit, rebellem Bohemiam in* Ferdinandum Cæſarem *concitatura, videbatur (vt initia ſe ferebant) & fidei radices omnes eliſura*, & Illuſtriſſimam Excellentiſſimamque veſtram Familiam *(quam cum paucis admodum, Fidei, Cæſariſq; propugnatricem, temporum ea calamitas reliquam fecerat) funditus euerſura. Sed Deus opt. Max. & aduerſariorum nefarios conatus debilitauit*; & Excellentiſſimum Domimum ac Comitem Iaroſlaum Borzitam parentem veſtrum, *graui caſu è curiæ feneſtrâ à factioſis hominibus præcipitem datum, tutatus eſt*; *Et deniq; deletis à* Ferdinando Cæſare *hoſtibus*, Familiam veſtram *maximis honorum auxit, & dignitatum decorauit incrementis.* Illuſtriſſimam Dominationem veſtram, *fœdæ tempeſtati cedentem, videtur Diuina mens in exteras regiones eo conſilio amandaſſe*; *vt* Borſiticæ

E

liticæ virtutis, *(cuius fama Germaniam omnem, Belgium, Franciam, Hiſpaniam, Italiam, atque adeò Europam omnem compleuerat) viuum illis daretur ſpiranſq́; exemplum contueri; qui famâ tantum & auditione acceptam, familiæ veſtræ Fidem, pietatemq́;, maximis quotidie laudibus celebrabant.*

FOta noui veris placidum ſpirantibus auſtris
Iam quinta iuueneſcit Ceres;
Cum fera ſanguineum quatiens Bellona flagellum,
Stygiamque vibrans lampada,
Noſtrum orbem ſubiens, caput atris turpe ceraſtis
Malè ominata protulit,
Iurauitque tuas Pugnax Boiemia terras,
Protercre ſacrilego pede.
Iamque ſuum in vulgi malè prouida pectora virus,
Diramque fuderat luem,
Primatumque animos occulto verbere tentans
Vrbem occupârat principem.
Cum cœptos gaudens feliciter ire labores
Plenoſq́ conatus ſpei,
Erexit ceruice comas, & ludere nodo
Dedit ceraſtas libero.
Nunc, ait, imperium penitus radice reuellam
Ipſumque vertam Cæſarem,
Nec capiti Auſtriaco Boiemam ſtare coronam
Cruoris expertem ſinam,
Cæde cruentabo non vnâ, atque enſe recidam,
Tuam, Imperator, purpuram.
Dixerat & ſignum pugnæ ferale mouebat
Bellique dederat teſſeram,
Iamque erat infami ſimul euerſura ruinâ
Ius, ſacra, leges, principes.
Cum cœptis BORSITA obſtat, BORSITA labantis
Columna fortis imperi.
Quem non tantùm ataui reddunt & ſanguis auorum
Vetereſque ceræ nobilem,
Sed pia mens patriæ, ſed neſcia cedere duris
Iurata Cæſari fides.

Hic

Hic ſtygiam contra baccham, contraque furentem
Eſt auſus ire belluam,
Deuotamque ſuo pactus pro Cæſare vitam,
Sæuos repreſſit impetus.
Tum verò indomitas Bellona exarſit in iras
Totoque tumuit pectore;
Addictoſque ſibi ſocios ſcelerumque miniſtros,
Et parricidas Patriæ,
BORSITAM mactare iubet: mora nulla; capeſſunt
Et iuſſa peragunt impij.
Ac veluti rapidi cum miſcent prœlia venti
Spumante luctantes ſalo,
Deprenſas medijs inuoluunt fluctibus alnos,
Laceraſque differunt rates.
Sic ſcelerata manus BORSITAM turbine raptum
Totoque ſublatum impetu,
Præcipitem è ſummâ dat in aſpera ſaxa feneſtrâ,
Et corpus affligit ſolo.
Quid facis impietas? BORSITAM ſternere geſtis,
Fulcrumque vertere imperí?
Falleris ah demens: is fortior inde reſurget
Caſuque tolletur ſuo.
Iuſta etenim veſtrum veniet mox Cæſaris ira
Iurata crimen plectere,
Carnificeſque manus, & ſparſas ſanguine dextras
Ferro putabit vindice,
BORSITAMQVE ſuum benè fido pectore notum
Rebuſque perſpectum aſperis,
Et colet, & multis ornabit honoribus auctum,
Canamque laudabit fidem.
Macte animo BORSITA, tibi iam gloria pleno
Cornu profundet laureas.
Ille tibi caſus ſummorum ad culmen honorum
Scalas ituro ſurriget,
Ille viam ſternet, quâ cunctis celſior, aſtris
Sublime miſcebis caput.
Et tuus ADAMVS, patrijs violentiùs oris
Quem decima vis vndæ expulit,
Ibit in externas BORSITICA nomina gentes
Et decora ſparſurus tua,

Quaque feret gressus, iaciet tibi semina laudum
Quæ nulla non metet dies.
Illum, Castalio dum tinget labra liquore
Frontemque cinget Daphnide,
Omnis doctarum laudabit turba sororum,
Vatumque turbis inseret.
Illum, pro rostris dum libera compede verba
Nodoque laxa proferet;
Densa salutabit plausu resonante corona,
Suumque dicet Tullium.
Illum, dum sophiæ penetralia dîa recludet,
Mutum obstupescet Græcium.
Illum, dum varij scrutabitur abdita iuris,
Nexusque soluet Gordios;
LOVANIVM, sacra Musarum mirabitur Aedes,
Et artium Domus omnium.
Illi vltro palmam Iuuenum dabit æmula turba,
Herbamque victa porriget.
Macte animo BORSITA, tuus te casus in altum
Virtusque filij euehet.
Edomitam rapidus dum scindet Moltaua Pragam,
Albisque fluuiorum pater,
BORSITAM memori Bubienum carmine dicet,
Patremque Patriæ colet.
Marte fatigari dum stabit nescia Thabor
Montem inter & limum abdita.
Viuent Boiemis BORSITICA nomina terris,
Dum viuet aquila Cæsaris.

ILLV-

ILLVSTRISSIMVM
ET
GENEROSISSIMVM DOMINVM
D. GEORGIVM ADAMVM
REBELLIS HÆRESEOS TIMOREM.
OMNIA LATE IN BRABANTIA
POPVLANTIBVS
BATAVIS.

ANNO cIↃ. IↃC. XXII.

MENSE MAIO,

OBIECTVRA IVRISPERITORVM FACVLTAS
DVCEM SIBI COMMV-
NIBVS VOTIS DE-
SIGNAVIT.

PRognata cæcis turba receſſibus
Patentis orci, ſæuiùs impetum
Factura Grudios per agros
Ibat, & innocui ruebat
Caſas coloni; ſacrilegas faces
Scelestus altis ſub penetralibus
Batauus abdebat ruinâ
Vnâ homines ſuperoſque tentans.
Micabat æther vndique noxijs
Sparſus fauillis, iamque minacibus
Vorabat vrbem turba votis
In trepidas ruitura portas.
Cùm non ſuetos vndique milites
Innatus ardor excijt; aduolat
Laturus optatum ruenti
Auxilium generoſus hoſpes.

 Quem

Quem Suada, quem tu Conse parentibus
Auellis, alti dogmata pectoris
Dum reddis, & priscæ superbal
Per sophiæ monumenta ducis.
Hunc inter ardor mænibus impiàs
Arcere turbas, arripit obuium
Martem iuuentus, & furenti
Peruiciem meditatur hosti.
Sed quis calentes nobilioribus
Regat cohortes ignibus? atterit
Se robur, & perit, ruentem
Dux comites nisi temperârit.
BORSITA turbas inter, amabili
Frontem serenus lumine, concitos
Vrget sodales, & propinquam
Spem, medium canit inter agmen.
Accensa bello pectora nobiles
Mirantur ausus, omnibus hic placet
Pulchræque ductorem cohortis
Iuridicæ statuunt phalanges.
Subscribit æquis consilijs, pius
Feruor GEORGI, Martia spicula
Fortuna dum cogit lacessens,
In Batauas ruiturus iras.
Bellona tantos obstupuit noui
Clientis ausus, Pallas inhorruit
Mirata Martios furores
Tam placido latuisse vultu
Hæsêre Diui, dum geminum sibi
Sunt visa sertum tempora poscere,
De ciue seruato coronam
Gramineam, meritamque laurum.
Litem diremit Erygone, & suo
Laurum clienti detulit, ambiat
Quæ verticem, æternum futura
Intrepidi monumentum honoris.

BOHE-

BOHEMIAE
AD RELIGIONIS
INGENVARVMQVE ARTIVM
RESTAVRATIONEM COHORTATIO
ATQVE ILLVS. COMITIS
STVDIORVM LAVDATIO.

BOhema tellus, posthuma Dardanæ
Virtutis hæres, sidera vertice
AEquare nobili renidens,
Austriacis opulenta gazis;
Vides vt almâ clarus Adoreâ
Refulsit æther! tristia spicula
Auertit in Cattos rebelles
Durus Iber, rigidusque Boius.
Non iam cruenti murmure classici.
Perstringit aures Pannonius furor;
Non fæda delubris fauilla
Subditur, imperioue triste
Funus timetur. Occidit, occidit
Iurata diti turba; cadauerum
Nec torquet infames procellas
Moldana, vel violentus Albis.
Cessit lacernâ frustrà adamantinâ
Mauors obarmatus socialibus
Belgique, Noricique fractus,
Hesperiæque potentis armis.
Iani ominosas perpetuus fores
Obstruxit obex, tristitiam & metum
Pax alma Cauros ferre iussit
Vltra Arabas, Meroënque nigram.
Tempus sepultas Cimmerio situ
Educere artes; tempus inhospita
Euertere acris gesta Ziscæ,
Et patriam prohibere fraude.

Tempus

Tempus seuerâ sciscere curiâ
Procusa sanctis iura Catonibus,
Parere queis Christo coëgit
Roma Lycaonios Triones.
Hæc cura magni Cæsaris, hæc tua:
Mores honesti fingere regulâ,
Diræque damna factionis
Innocuo reparare ritu.
Tuus, tuoque numine peritus
Spirat decus gentile GEORGIVS,
Cui Deliam sacrare frondem
Erigonen iuuat, & Camenas.
Consi Sacerdos, Iustitiæ assecla,
Mox consulenti patria Cæsari
Oracla reddet; nec fideli
Proposito trepidum mouebit
Ciuilis ardor; sed Marathonia
Ventos vt ilex, sic populi minas
Ridebit. Est hic, est paternus
Nil metuens animus pericli.

BOHEMIA

DIVINO AC HVMANO IVRE AB HÆRESI TVMVLTVANTE PER VIM REVVLSO AFFLICTA, ILLVSTRISSIMO GEORGIO ADAMO BORSITA IVRIS VTRIVSQVE LAVREAM ADIPISCENTE RESVRGIT.

CVm rebus olim prima fata dictauit,
Casusque mundo prouidus secuturos
Statuit Prometheus, fixit & vices regnis,
Sollers futuri Parca, lumina ad saltus
Collesque torsit, quos vago lauat flexu
Sinuosus Albis, posterisque transmisit
Oracla ferro scripta in ære viuaci.

Bohema

Bohema tellus, ſola nunc (dolor!) teſqua
Ipſis timenda belluis, domus Fauni,
Dryadumque ſedes; ſed quot ô parens Regum
AEuo futura poſtero! ô quot Heroum
Animoſa nutrix! neutiquam tamen ſortis
Vitabis æſtum; concides, reſurgeſque,
Dubiæque belli te procellæ inundabunt,
Timebis, & timeberis. ſed o! ſiue
Aquilas Quirini, ſeu laceſſere audebis
Dacas, Getaſque, Pannoneſque vicinos,
Perſtabis inconcuſſa, dum ſacer Legum
Cultus vigebit, dumque de Hæreſi rapta
Tropæa victrix laudis ad tholum figes.
Sic Parca cecinit. & ſtetit fides dictis.
Quàm luctuoſus turbo nuper, heu! totam
Vaſtabat oram, dum Rebellio ſignum
Ferale vibrans exuit ſacris aras,
Et Iure & AEquo curias! ſed hæc tandem
Meliore ceſſit ſole pulſa tempeſtas;
Religio rurſus aureas rotas voluit,
Legumque tanta, quanta non priùs, cura
Bohemo in orbe regnat. en facem præfert,
Themidiſque ad aras ciuibus viam ſignat,
Themidiſque ab adytis nobilem refert laurum
Borſita, ſtirpis inclytum decus, Patris
Imago magni, patriæque virtutis
Animoſus hæres. prima cernis vt nondum
Lanugo malas veſtiat? tamen quidquid
Aſtræa terris reſtituta præſcripſit,
Decemuirorum quidquid è libris mores
Iuuenum ſenumque vetuit in ſcelus flecti,
Iuſtiniani quidquid alta mens ſanxit,
Pectore ſagace clauſit. ite felices,
Et veritatis militate ſub ſignis,
Generoſa virtus altiùs quibus ſedit
Infixa fibris, dexterum fauet numen.
Quod ſi pudoris impudens ſubhaſtatrix
In arma ſurgat Hæreſis, cadet probris
Deuota victima, ferream canis frontem
Cenſura Legum franget, & Stygis fluctus

 Subire

Subire lentos coget & vadum æternum,
Vltrix vt vnda sorbeat luem regni.
Bene est; latebras quærit in sinu matris
Ignota proles, igneosque Cyclopum
Metuit labores Hæresis; reuiuiscit
Hinc AEquitatis, inde Cælitum cultus.
Macte, ô *Georgi*, perge, quo gradu incedis.
Hominum per ora curre; si decus tantum
Primo virentis flore fulget ætatis,
Senecta taudem sera quos dabit fructus!

Ludus Leoninus.

HÆRESIS

ET

REBELLIO BOHEMICA

ODIO BORSITÆ

SE SVSPENDIT.

HVc institores Battauæ
Bohemicæque pestis,
Huc legis hostes attauæ
Adeste quot potestis.
Mortis propolæ nobiles
Satellites gehennæ
Nefas in omne mobiles
Semen malum Gebennæ.
Lugete matris funera,
Materteræque fata,
Infanda Pluti munera
Pluto remancipata.
Rebellio tenerrimè
Materna fata plorat;
Et Hæresis vaferrimè
Pro filià perorat.

Adeste

Adeste quos rebellibus
Mater beauit ausis;
Queis nata versipellibus
Instruxit ora causis;
Adeste iam solamina,
Adeste quotquot estis;
Luctus mali leuamina
Vtrimque ferte mæstis.
Hinc mater inde filia
Ni protinus iuuantur,
In fila non subtilia
Heū! restis implicantur.
Hæc vota Bæmi cuderant
Hussiticique Fratres,
Rupellijque fuderant
Gebennicique Patres.
Hæc vota, queis flagrantibus
Liuor fremebat extis,
Eiecit indignantibus
Batauа larua textis.
Hæc vota quiuis rabula
De pulpitis crepabat;
Et dignus actor fabulâ
Vbique detonabat:
Cum Praga lamentabili
Nuper subacta bello,
Cùm pulsa lacrymabili
Flens hæresis duello.
Cùm Reguli fælicitas
Anno vnico sepulta est;
Et longa iam mendicitas
Raptoris omen vlta est.
Cùm Ferdinandi legibus
Tellus Bohema cessit,
Parere docta Regibus
Vulgus rebelle pressit.
Qui fana pestilentiæ
Nec templa, sed popinas,
Erroris & licentiæ
Conclusit officinas:

Omnesque verbi-vendulos
Amentiæ magistros
Vili lucello pendulos
Fallaciæ ministros;
Inuisa mendicabula
Ex vrbibus fugauit.
Mortisque vendi pabula
Abominanda cauit.
Hæc vota Regni præsides,
Regis fide decori
Certare numquam desides
Tam barbaro furori
Iussêre surdos Icari
Inter perire fluctus,
Aut subter antra Tartari
Cæcos nouare luctus.
Hæc vota primùm condita.
BORSITA dissipauit;
Nunc obruta, aut abscondita
Ludenda propalauit.
BORSITA formidabile
Pectus gerens Leonis;
Et nomen intractabile
Votis rebellionis.
Quo nempe viuo debilis
Nil ira machinatur;
Sed atra, mæsta flebilis
Hosti necem precatur.
Nunc laudis ad fastigia
Dum cernit ire Natum
Paterna per vestigia
Ad summa suscitatum;
Vbi indoles illa aurea
Virtutibus dicatur,
Nouaque legum laureâ
Magnum genus beatur;
Furore cæco ringitur
Malam ominata sortem,
In omne monstrum fingitur
Duram fugare mortem;

Nulloque

Nulloque iam collyrio
Natam Parens tuetur,
Matrisque nil delirio
Vis filiæ medetur.
Hinc mater, inde filia
Nolens volens perire,
In fila se subtilia
Cogetur impedire.
Ergo breui suspendio
Tot fata terminarunt
Pulcro necis compendio
Resti gulam ligarunt.
BORSITA! fælix natio!
Cuius patens honori
Erroris extirpatio
Et finis est furori.
Immanè conspirauerat,
Fato breui tetendit.
Sub Patre desperauerat,
Sub Filio pependit.

Πρὸς τὸ

ΛΟΥΑΝΙΟΝ

Περὶ τῆς Δαφνίδος,

Εὐγενεστάτου Γ. ΒΟΡΣΙΤΟΥ.

Πολλὰ τεῖν ῥ᾽ ὦφλον, ΛΟΥΑΝΙΟΝ εἶρος Ἀθήνης,
Ὧν κροτάφους δάφναις πολλάκις ἐστέφανες.
Καὶ σὺ πόλλ᾽ ὀφέλεις, ἀροῦσιν ἐς οὐρανὸν εὐρὺν
Σοῦ κλέος, ἀθανάτοις καὶ θανάτοισι φίλον. (των,
Ἀλλ᾽ ἴδε ΒΟΡΖΙΤΗΝ, Προλύτην θαυμαστὸν ἁπάν-
Σοῦ κλέος εἰς τόσσον πάντοθεν αὐξόμενον.
Τί τ᾽ ὀφέλης πεύθεις; στέφανον θαύμαστον ἁπάντων
Τοῦ τιθέει κροτάφῳ, τοῦτο πλέον τ᾽ ὀφέλεις.

Επιφανεστάτῳ καὶ Ευγενεστάτῳ

Γ. ΒΟΡΣΙΤΗι

ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΝ ΑΙΩΝΙΟΝ.

Βορζιτα προγόνων κλέη πρόφαινος,
Βορζιτα τ' Α'ρεος πρέπων τροπαίοις,
Βορζιτα στεφάνοις στεφής τε Πειθοῦς,
Βορζιτα Σοφίης φίλον μέλημα,
Βορζιτα χαρίτων καλὸν φίλημα,
Βορζιτα! ἀλλ' ἅλις, ἅλις ὦ 'επαίνων,
Βορζιτα Θεμίδος Κέαρ φάος τε.

APODOSIS.

Borsita titulis potens auorum;
Borsita phaleris ouans Gradiui,
Borsita ſtephanis virens Süadæ;
Borsita Sophiæ melos süaue;
Borsita Charitum decus, lepoſque;
Borsita! ſatis oppidoque laudum,
Cùm te cor Themidis canant Camœnæ.

EIDEM

EIDEM

DOMINO SVO OPTIMO
AC GRATIOSISSIMO
INDEPTÆ I. V. LICENTIÆ SACRIS,
IOANNIS GEORGI
FELTENI
FAMVLI AETERNVM
OBSEQVENTISSIMI
VOTVM.

DITHYRAMBVS.

HVc io Charitum tergeminûm cohors,
Et tu Pierij culminis incola,
Huc tandem imparibus iuncte sororibus,
Non vnum facilis Delie fer gradum.
Et mihi purpureis liceat concurrere mensis,
Quæ tibi de varijs sunt analecta metris.
Nolo sonantiores,
Nolo potentiores,
Tua sonos Camœne;
Sed vel quisquilias, quas grauis inclyto
Parnassus temerè præcipitat iugo.
Seruili resonent carmina barbyto;
Non tua Fescenni, petulans quæ turba Lyeo
Libera seruorum madidis conuicia linguis
Fundere sueta fuit, thalamis dum pronuba pinus
Præmonstrabat iter.
Dic Musa laudes, iurgia sint procul,
Procul dicacis verba licentiæ,
Et nuptialis impudentûm
In Dominos famulûm Cotytto.
Quid tarda cessas &, supercilij rugâ
Meam insolenti Musa despicis sortem?
Chara, blanda, dia Musa gratiosa Tityris,
Cannulisquè fistulisquè Virgilij silue stribus,
Dans sonare, dansq; flare Cæsaris preconia.
Eia mecum Musa clange sed minore fistulâ.
Da saltem tenui, da genus inclytum

BORSITÆ

BORSITÆ DOMINI *vel Grudiæ sophos*
Auditum Themidi, tangere pectine:
RARA EST IN DOMINOS IVSTA LICENTIA.
Ridet cum socijs preces,
Phœbus lauricomâ nitens
Crines cinctus adoreâ;
Et me petentem Carminis pedes jubet
Perambulando, cursitandoq́; impigros,
Non in Camœnas flectere, ast potius HERI
Obsequia gressus; laudis hanc summam fore
Parere DOMINO.
Verùm Melpomene benigniori,
Vultu respiciens, & hanc iocosè,
Communem famulis vocans Poësin,
Clam se proripuit misertа, Diuis,
Dùm Phœbus rutilos æquabat axes,
Et nulla in supero meabat orbe
Phœbe furta suo referre fratri,
Quæ fors nocliuago notauit astro.
Et mihi sed titubans, variansq́; in carmine vocem;
Non vna metra condidit.
Nec tamen in meritas potuit consurgere laudes,
Phœbo vetante concini.
Puniceo donec tandem prospexit Eos,
Charamq́; Melpomenen fugans,
Increpuit, biiugi mandans ad culmina montis
Referre Cynthius pedem.
Ergò BORSITÆ GENEROSA PROLES,
Quam iuuet semper DOMINVM *fateri,*
Parce si nullo memorare laudes
Carmine possim.
En negat tantos famulo fauores,
Debites Phœbus calamis potentium,
Ritè queis vestri resonent honores
Magne GEORGI.
At ne tot inter festa canentium
Voces, & alti nobilia stemmatis,
Pulchrasq́; virtutis Thalias
Et meritos Themidis triumphos,
Non imputandæ damner inertiæ;
Saltem sequaces, perpete vinculo
Vitamq́; sanguinemq́; necto
Laurigeris DOMINI *quadrigis.*

IOANNES GEORGIVS FELTENVS
eidem
ILLVSTRISS. COMITI
ab obsequijs domesticis.

ILLVSTRISS.

ILLVSTRISS. DOMINO
D. GEORGIO ADAMO BORZITAE
COMITI DE MARTINITZ
DOMINO ET ALVMNO SVO,
IVRIS LEGVMQVE INTELLIGENTIAE
LAVDE PVBLICE ORNATO,

COROLLARIVM
FESTORVM SYNCHARMATΩN
CONSECRAT
ELIAS ALBERTVS COLBIVS
A COLVMBERCK.
I. V. Lic.

DIuturnæ curæ meæ, Illustrissime alumne, *fidelisque consiliorum tuorum ab vltimâ pueritiâ moderationis fructum mihi hodiernus dies vberrimum attulit, iucundissimæ, quam ex tuo honore percepi, voluptatis. Quem vt animi mei sensum exponerem, antiqui poëtæ præceptum secutus, qui bona bono die verba dicenda esse admonet, tibi cumprimis fortunatam accidere volo hanc lauream, tantò illustriorem, quantò pauciores eam viri Principes consectantur, inter quos tibi pulcherrimum erit excellere. Tùm excellentissimo atque Illustrissimo Parenti tuo, cæterisque ad quos ex hac re lætitia, ac commodum est rediturum, gratulatum eo, non quidem eâ omnino, quâ par esset, facultate; sed ita statuo apud me, candorem animi simplicitate dictionis ornari, amoremque sine delicijs quoque esse solere gratiosum. Accipe igitur breuicula synchgarmata, quasque nomini, honorique tuo consecraui gratulationes.*

AD SERENISS.

FERDINANDVM ERNESTVM
ARCHIDVCEM AVSTRIÆ &c.

INVICTISSIMI, GLORIOSISSIMI,

AVGVSTISSIMI IMPERATORIS
FERDINANDI II.

F. I. L I. V. M.

GERMANICAE IVVENTVTIS
PRINCIPEM.

EA eſt æterni numinis magnificentia, *Sereniſſime Archidux*, ea aduerſus clientes ſuos benignitas, vt varia ſæpenumerò prodigia, & ad admirationem noua, & ad prædicationem illuſtria, & ad opportunitates mortalium eximia moliatur, quibus venerationem excitet eorum in noſtris animis, excitatamve tueatur ac propaget; vt qui augeri in ſe non poteſt diuinæ ſplendor maieſtatis alienis ſaltem honoribus illuſtretur. Iam ſi Reges Deorum quadam affinitate ac cognatione teneri rectè proditum à ſapientibus eſt; diuinum profectò quiddam ineſſe ijs ad animos ſuorum gratiâ demerendos, eorumque, qui ipſis intimi ſunt, honoribus ſuffragandum, oportet. Eſt verò, eſt Auguſtiſſimæ veſtræ domus ſtudium hoc in genere ſingulare. Nam maximis aucti imperijs in id vnum intendere animum videmini, vt & commiſſarum vobis gentium commoda, vtilitateſque adiuuetis, & amorem beneuolentiamque omnium benefactis tueamini; qui verò veſtris ſeſe obſequijs deuouerint, eamq; ad rem aut fidem aut induſtriam aliquam attule-

attulerint, eos ornandos præcipuis quibuſdam honoribus ſuſcipitis, gloriam eorum veſtram rati. Ea me res impulit, *Sereniſſime Archidux*, vt te nunc ab extremis propè gentium Brabantis auderem interpellare. Nam cùm *Illuſt. Georgius Adamus Borzita Comes à Martinitz* iuriſprudentiæ ſtudijs ita animum applicuiſſet, vt tandem ſummo virorum doctiſſimorum plauſu & gratulatione, Patriciæ verò iuuentutis exemplo laureâ, more, inſtitutoq; Academiæ, donaretur; id omne tuum eſſe exiſtimaui, ad te fructum eius rei pręcipuū redire oportere. Tuus enim eſt, *Sereniſsime Archidux*, non modò quia eâ ſtirpe ortus cuius aduerſum Auguſtam familiam Auſtriacam fidem nulla vnquam aut maleuorum iniuria, aut ignaua longinquæ ętatis inobſcurabit obliuio; ſed propriâ quadam ratione eſt tuus. Nam cum ſceleratorum hominum vi armata graſſaretur impietas, parentemque huius, quòd eum nominis veſtri perſtudioſum ſuis conatibus acriter aduerſari animaduertiſſent, in ſenatum per vim ingreſſi, ex arce regiâ deturbaſſent, vt ipſi quidem ſperabant, opprimendum; huius quoque adoleſcentiæ inſidias nefarij homines ſtruxêre; nulla vt ætas aut iniuriâ vacaret, aut laude. Has cum exteri quidam huic præclariſſimorum ſtudiorum ſocietate coniuncti adoleſcentes intellexiſſent, inuitarunt vt ſecum clanculum ſe proriperet è Bohemiâ, ac ſeſe interim in Regis cuiuſdam à veſtrâ gente non alieni clientelam daret, obſequium ad id ſuum prolixè polliciti. Vide quā non immeritò tuum dixerim. Summa hinc pericula vrgebāt, inde honorificæ fugæ opportunitas prouocabat; tamē ne aut diſſimilis parenti, aut non omnino eſſet tuus: non faciam, inquit, ſtudium illud erga me veſtrum veneror, at numquam adducar vt conſilium amplectar. ſi me impiorum furore opprimi Diui voluére, nil deprecor, parētem ſequar, vitam Deo, Regi, patriæ, religioni libens impendam; at ſi impiorum tela à ceruicibus noſtris propulſare ei viſum erit, cuius numine

 ſpem

ſpem humanam niti oportet. Euadam ad Dominos meos *Auſtriacos*, quibus ſpiritum hunc pridem conſecraui; neq; committam vt aliena auxilia timidè dicar circumſpexiſſe. Tuus iam tunc, *Sereniſſime Archidux*, tuus erat *Borzita*. Sed vt arctiori quodam vinculo tuus eſſet, neu tanta fides præmio in iſtâ quoque ætate caruiſſe videretur, eum Auguſtus parens tuus in familiam *Sereniſſ. Ioannis Caroli* fratris tui adſciſcit, eique à cubiculis eſſe iubet. Mox cum ille, ſiue in paternæ virtutis experimentum, ſiue quia iam cælo dignus erat, ſeu denique vt aditus tibi ad maxima imperia propior aperiretur, diuino iuſſu eſſet euocatus è vitâ; tu hunc Auguſti voluntate eodem apud te loco eſſe iuſſiſſi, eâdem ornatum dignitate. Tuus eſt ſuo merito, tuo beneficio tuus. Deinceps ne, vt maioribus ſuis pulcherrimũ fuiſſe cognouerat gratiâ apud Cæſares ob conſilij grauitatem, maturitatemq; præſtare, ita ſibi turpiſſimum eſſet, ſi eam à ſe laudem quaſi abdicaſſe videretur; excolere animum ijs artibus cœpit, quibus & ipſe melior, & reip. vtilior efficeretur. Philoſophiâ Grçcij in Academiâ veſtrâ aggreſſus, tantum & acri ingenio, & indefeſſio ſtudio conſecutus eſt, vt primus publicâ acclamatione renunciaretur, in cuius rei illuſtre teſtimonium nomini quoque Cæſareo dicatæ ſunt è Philoſophorum dogmatis lectæ ſanctiones. Quod quidem magnam illi laudem apud æquos earum rerum æſtimatores conciliauit. Mox vt exterarum quoque gentium inſtituta pernoſceret, quò ad gerendã remp. paratior accederet, in Belgium venit. Tumq; ſcilicet intellectum eſt à Belgis quales Auguſti parentis tui, quales tui domeſtici eſſent. Eâ ille hic vitæ integritate verſatus eſt, nulla vt vnquam labes, aut omnino ſuſpicio nomini eius adhæreſceret. Donec tandem ſuorum æqualium, vt nobilitate, ita doctrinâ facilè princeps ea etiam inſignia doctrinæ conſequeretur, quæ à maioribus decreta ſunt ijs, qui ad præſtantiſſimæ legum ſcientiç arcana penetraſſent. Ita omnem eius çtatem

tem præclarissima studia tenuêre, studia laus omnia occupatuit. Ac hunc quidem honorem omnem, quantus quantus est, totum tuum esse, *Archidux Serenissime*, debes existimare; atque ab eodem Illustrissimo Comite ea expectare, quæ præstare eum decet, qui & paternâ disciplinâ, & varijs magnorum virorum institutis, placitisque egregiè eruditus, ac proprio quodam naturæ munere, ac veluti artificis Dei manu ád omnem virtutem est, honestatemque efformatus.

Syncharma Secundum.

AD

ILLVSTRISS. ET EXCELLENTISS.

COMITEM AC DOMINVM

D. IAROSLAVM BORZITAM

SAC. ROM. IMPERII COMITEM

A MARTINITZ

DOMINVM IN SMETZNA, ALBO AVGESD, VOKORS, MALICOVITZ, ET CARLSTEIN &c.

S. CÆSAREÆ REGIÆQVE MAIESTATI A CONSILIIS AC CVBICVLIS, AVLAE REGIAE BOEMICAE MARESCHALLVM ET BVRGRAVVIVM CALSTEINENSEM &c.

ERat moribus Quiritium receptum, *Illustriss. & Excellentiss. Domine Comes*, vt triumphantibus prætextati liberi magnifico cultu assiderent, partim vt ijs quoque paterni honoris velut radij quidam affunderentur, non leue ad res maximas pro patriâ gerendas inuitamentum; partim ad speciem quandam illustriorem felicitatis. Quę tum demum propè diuina existebat, cum ij pugnæ laborumque socij atque adiutores tyrocinium

bellicæ virtutis ſub paternis imperijs ita poſuerant, vt donis militaribus triumphum ipſi decorarent. Qui honor *Georgio* tuo pridem debitus eò mihi adhuc dilatus videtur, vt maiori quondam fœnore reddatur. Oportebat eum, qui ſi non conſiliorum tuorum conſcius, quod ei per ætatem necdum licebat, at communi certè profligatiſſimorum hominum inuidiæ tecum obiectus omnium calamitatum conſors fuerat, in patriam poſtliminiò triũphali curru inuehi, ex quâ eum nupera perditiſſimæ factionis procella eiecerat. Atque id cùm tuà virtute meritus erat, tum præclariſſimis ſuis, quibus ab ineunte ætate deditus eſt, inſtitutis.. Nam quod apud Arabes, AEgyptioſque lege cautum fuiſſe accepimus, nemo vt à paternis ſtudijs deſciſceret, ſed ijs ad ſalutem, dignitatemque reip. excoleret ſeſe, id cũ ille ſibi quaſi imperaſſet, vt per illuſtria virtutum tuarum exempla ad ſummos honores contenderet; tum illud præſertim Agathoclis agitabat animo, debere ſe eorum eſſe diſcipulum atque imitatorem, quorum eſſet filius. Nam quæ alij præclarè foris petunt vitæ ad optimam virtutis normam exigendæ exempla, ea ſibi domi & plurima, & præſtantiſſima ſuppetere. Cùm igitur videret te vix quindecim natum annos apud D. Rudolphum Cęſarem, & incredibili quadam facundiâ, & optimè iuſtitutæ adoleſcentiæ opinione effeciſſe, vt præter leges, moremque maiorum ampliſſimę tibi familiæ cura committeretur, tutorum poteſtate exempto; moxque ſingulari prudentiâ, ac virtute conſecutum, vt Slanenſi diſtrictui præficerêris, ac deinde adſciſcerêris in intimum Cæſaris Senatum Feudalibus aulicis, ac Cameralibus regni iudicijs intereſſe iuſſus, atque adeò cum poteſtate præeſſe; mox claue aureâ, virtutis illuſtri honeſtamento ornatus ad intima conclauis Cæſarei officia admitterêris, publicè aulæ, Boëmicæ Mareſchallus, ac tandem Burggrauius Carlſteynenſis renunciatus, Regiæ coronæ acerrimus defenſor, cuſtoſq; fidiſſimus futurus.

Cum

Cum in hæc, inquam, vniuersa decora tuus intueretur *Georgius*, accensus animo est, vt ad eadem quoque ijsdem gradibus peruenire posset aliquando. Ac fide quidem in Cæsarem ac patriam, æqualium nemini, maiorum vni tibi concessit, reliquos propè omnes superauit. Igitur & fugæ pericula, & exilij molestias inuicto animo perpessus, publicè profuturas quandoque artes complexus est, quibus & pacis ornamenta, quæ amplissima à te, maioribusque tuis acceperat, quibusque ampliora quotidie à Cæsare debebat expectare, retineri, & belli pericula repelli didicerat. Igitur philosophis summis Græcij, iuris verò consultis præstantissimis hîc Louanij triennio operam dedit. Quod quidem mihi non tam tuo consilio, ipsiusque voluntate, quàm numine quodam Dei factum videtur, vt virtutem ex eo tuam Belgæ vniuersi cognoscerent; quorum, ex quo eũ, imò ex eo te nosse cœperunt, hæ sunt voces, hæc collata in te in filio quasi depictũ præconia: *Ille est, cui nascentibus nuperrimi belli tumultibus potior fides in Ferdinandum Regem ac Cæsarem fuit, quam vita: ideoq; cum perfida rebellionis manibus ex arce Pragensi præcipitaretur suâ se virtute inuoluens in gloriæ nunquam moritura sinum cecidit, qui in certissimam protectus mortem credebatur. Sed non est ea vis improborum, vt virtutem, cùm volunt extinguant. Constantem fidem diuinum numen protexit, Augustissimus Imperator Ferdinandus II. ornauit, omnium admiratio & fama populorum illustrauit. Et cùm exilium pati nullum virtus possit, redeuntem illum in ipsoq; reditu triumphantem vniuersa Bohemia non tam quasi antea eiectum recepit, quàm tamquam è cœlo missum vel à morte rediuiuum omni affectu, apparatu, occursu, lætitiâ simul & lachrymis gestiens excepit. Dignus sanè qui nullâ vnquam morte occumbat. vt vt tamen volet natura, totus numquam occumbet, qui in æterno Gloriæ immortalis curru triumphabit, & filium patre dignissimum paternæ virtutis simulachrum, patriæ spem alteram relinquet.* Et hæc quidem de te splendidè ac verissimè illi prædicant; sed vt prædicent

Nic. Vern. præf. in Theod.

efficit

efficit filij virtus, quæ aſſiduè ijs verſatur ob oculos. Nam cùm nonumentum tuæ virtutis illuſtrius relinquere nullum poſſis, quàm effigiem morum tuorum, fidei, conſtantiæ, pietatis, filium; Ita ille vitam hactenus inſtituit, vt ſummis infimiſque admirationi eſſet ac venerationi, & auguſtam quandam de te, tuâq; virtute exiſtimationem concitaret. Nunc verò ita ad metam illorum ſtudiorum feliciter peruênit, vt cùm præclaram hic in omnium animis de virtute ſuâ opinionem, maximumque ſui deſiderium ſit relicturus, tum illuſtrem quandam gloriam reportaturus; Ex quâ laus familiæ, memoria generi, honos nomini veſtro apud exteras quoque gentes, à quibus quaſi ad communem bonarum artium mercatum plurimi huc quotidie commeant, conſtituatur. Et hæc leuia quædam futuri ſplendoris prȩludia ſunt, eò tibi gratiora, quòd breui fideliſſimum in arduis Cæſaris patriæque cauſsâ ſuſcipiendis laboribus adiutorem, periculorum vicarium, ac demum ampliſſimi honoris participem es habiturus. Ita precantur ac vouent mecum boni omnes, omnes.

Syncharma

AD EXCELLENTISS. ILLVSTRISS.

NOBILISS. AMPLISSIMOS REGNI BOHEMIAE OPTIMATES.

QVod precati ſunt ab immortali Deo, *Proceres*, qui multi ſunt reip. veſtræ ſtudioſiſſimi, tum, cùm neſciò quo fatali ſigno excitata ſuperioribus annis tempeſtas in fortunas, tecta, ac capita optimi cuiuſque, ac veſtra potiſſimùm detonaret; vt aſſertâ in antiquam tranquillitatem, otium, concordiamque Boëmiâ, ac Germaniâ vniuersâ, omnique profligatorum hominum impetu ab honore, famâ, fortuniſque veſtris propulſato, placiſſimè aliquando conquieſceretis, ac demum remp. magnis veſtris laboribus ac periculis ſuſtentatam veſtri ſimillimis liberis ſuſtinendam traderetis, qui vitæ ratione à turbulentis ſceleratorum hominum conſilijs alieni, ac veterum ſacrorum amantes eam diu feliciterque ſuâ virtute recrearent; id à propitio numine multis veſtrûm conceſſum gratulari debemus, cæteris obuenturum ſperare iure poſſumus. Namque vt præcipuam quandã cladem cum *Excell. atque Illuſt. Collegâ Excell. atque Illuſtr. vir Iaroſlaus Borzita* excepit, cùm eum nefarij homines quaſi vnus maximè aditum ad immania, quæ deinde perpetrarunt flagitia, corpore ſuo intercluderet, omni ratione de medio tollendum exiſtimarent; Ita ei numinis benignitas tot hactenus periculis erepto, & in priſtinum gradum honoris reſtituto filium largita eſt eũ, quem paternarum virtutum heredem haud degenerem futurum primæ ætatis ratio cogit augurari. Cui pręſtantiſſimæ indolis, atque adoleſcentiæ non ad voluptatem

luxuriamque proiectæ, sed castissimis nobilium artium laboribus deditæ, atque integerrimis moribus, prudentiaque omnino paternâ in mirificam quandam spem ac voluptatem bonorum omnium efflorescentis, præclarissimum Belgæ omnes testimonium meritò impertiuntur. Et quoniam vestram omnium indolem virtutemq; ex vno eo omnes iure metiuntur, incredibilis quædam de vobis in animis omnium existimatio est, ex quâ beneuolentia aduersus gentem vestram eximia, ingens aduersus sceleratos homines, qui nuper exitium reip. vestræ afferre sunt conati, odium exardescit. Ita sibi ille omniũ animos amabili quadam virtutis minimè fucatæ specie deuinxit. Ac ne quis in hoc officio studium meæ laudationis accuset, quasi in Domini virtutibus prædicandis gratiam eius parentisué videar aucupatus, aut dum quibus alumnus meus imbutus est præceptis commemoro, atque ijs efformatæ virtutis præcocia quędam specimina oratione persequor, honori ipse meo velificatus; proferam quasi in ipsius fidei synceritatisque tabulis descriptum testimonium, quod nuper virtuti illustris. Comitis ac Domini mei dedit, neu parum eius eximio splendori responderet, solemnibus typis misit in lucem *Nicolaus Vernulæus* Quod eò maiorem vim ac religionem habere oportet, quod à viro sapiente, publico Eloquentiæ in hac Academiâ Professore, S. Theologiæ Licentiato, ac grauissimo & integerrimo, planeque ab omni vel leuissimâ assentationis cuiuscumque vmbrâ alienissimo consignatum est.

Syncharma

Syncharma Quartum.

EX ERVDITISS. VIRI

NICOLAI VERNVLÆI

PRÆFAT. AD THEODORICVM TRAGOED.

ILLVSTRISS. COMITI

KAL. IANVAR. cIↃ. IↃC. XXIII.

DEDICATAM.

Non potui clausâ scenâ digniori in loco cothurnatum hunc Regem reponere, quàm in tuo, Comes illustrissime, *sinu, in quo virtutem ac doctrinam cum insigni humanitatis temperamento coniunctam omnes admiramur. Adeò vt dici non possit, vtrùm tu Louaniensi Academiæ maiori sis ornamento, an illa tibi aliquando sit futura. Sanè peramplum ac perhonorificum est huic Academiæ, quod in eius scholis præclarissimarum scientiarum institutionem ita accipias, vt altâ quadam mente præditus summam in ijs dignitatem collocare videaris. Quia nimirum pluris æstimas mentis nobilitatem, quæ à doctrinâ est, quàm stirpis, quæ à Fortunâ. Vtramque verò cum possideas, hanc quidem à Maioribus, & magno illo parente tuo, illam autem à teipso; tum omnino singularis indole istâ, ac crescente quotidie doctrinâ existis. Vt profectò non immeritò Academica Iuuentus Principem te iuuentutis, ac quoddam Pietatis, Probitatis, & Eruditionis Sacrarium appellet. Nemo hic te nouit, quin amet & admiretur. Ipsi Doctores tui propter te discipulum sibi gratulantur; & qui in eadem iuris sunt Palæstrâ in te condiscipulo gloriantur. Tanti est talem te esse, cui similes cæteros omnes in his studiorum & Academiæ spatijs optamus. Vtinam haberemus! Et verò est quod Bohemiæ patriæ tuæ, sed propter te quoque gratulemur, quæ te similem Illustrissimo parenti tuo expectat. Talem te*

Illustris indoles tua promittit, virtus & doctrina, quæ in tuo pectore domicilium elegerunt, efficient: Imo iam propemodùm factum amantes suspicimus Vtinam verò tragica hæc, funesta & tristia, Comes Illustrissime, *quæ his cothurnis deploraui, tibi placeant. Ea enim, vt crescentem illum virtutis ac doctrinæ spendorem venerarer, Illustrissimo nomini tuo inscripsi, & hunc in regio cothurno Regem ad te misi.* Vale Comes Illustrissime, *Bohemiæ tuæ desiderium, & Academiæ nostræ delicium.*

Est hoc, est, *Illustriss. Proceres,* ad laudem eximium, ei in hac quoque ætate suas lucubrationes à præclarissimarum artium professoribus consecrari, non tam vt eius in doctos omnes beneuolentiam munerentur, quàm vt sibi ipsis ab eo concilient auctoritatem. Ac si mihi veterum more hinc sumere liceret augurium, laboraturos quandoque in heroïcè gestis ab eo rebus posteritati commendandis Scriptores omnes, sudantes simul ac mirâ quadam gestientes voluptate ominarer. At illud certè quidem possum meritò pronunciare, nihil paruum, nihil mediocre, magna omnia, digna omnia isto genere, digna paternis facinoribus omnes iure meritò sibi polliceri.

AD ILLVSTRISSIMAM DOMINAM

MARIAM EVSEBIAM

STERNBERGIAM ILLVSTRISS.

ATQVE EXCELLENTISSIMI

D. IAROSLAI COMITIS

A MARTINITZ

CONIVGEM

ILLVSTRISSIMI

COMITIS GEORGI

MATREM

FIDE,

CONSTANTIA, PIETATE

CLARISSIMAM.

TE quoque, *Illustrissima Domina*, in communi lætitiâ faustisque gratulationibus, quæ certatim ab omnibus ordinibus filij tui honori persoluuntur, partem aliquam oportuit percipere voluptatis; ac nescio an non præcipuam. Nam matrum in filios amor, vt in aduersis dolorem adferre acerbissimum consueuit, sic in lætis animum increbili quodam gaudio efferre; neque id tam ratione, quàm naturæ tenerioris affectione quadam, quæ quibus vitam est impertita, quos paruulos fouit, atque in spem aliquam educauit, vt suos arctiùs complecti, atque ad se maximè censet pertinere. Quo in genere

nere tantùm quarundam matrum ſtudium valuit, vt ſuâ ipſarum morte filiorum felicitatem exiſtimarent comparandam; Aliæ ſuauiùs exîturas ſe dicerent è vitâ quòd adultos liberos vidiſſent ampliſſimis dignitatibus ornatos. Et quantulũ id eſt, quod in eam rem confertur à pleriſque? procreatio corporis, membrorumque conformatio. At animi cultum aliunde accerſiri neceſſe eſt. Atque hic ſcilicet vnus eam vim habet, vt homines in ampliſſimo gradu conſtituat dignitatis. Hunc tibi quoque, hunc, inquam, mentis ornatum, non optimam modò naturam debet *Georgius* tuus, ac debere libentiſſimè profitetur. Nam quamquàm patris heroïcas virtutes habebát propoſitas, quas exprimeret imitando; à te tamen ſuauiùs vim earum omnem traxit. Cum ipſo lacte, non vt ille in Bohemorum annalibus immani parricidio nobilis Boleſlaus, crudelitatem, impietatem, numinis contemptum, aut vt à matre Symiamirâ AElagabalus luxuriam, mollitiemque animi, ſed pietatem, ſed auitæ ſtudium religionis, ſed continentiam, ſed omnem vitæ ſuxit ſanctitatem. Quid ni igitur eum ego μητροδίδακτον nuncupem, quod agnomen tulit apud veteres Ariſtippus quidam ab Aretâ matre philoſophicis præceptis inſtitutus? Neque metuit ne id ſibi nomen, vt puſilli abiectique animi, ac muliebris conſilij nota, probro vertatur. Norunt omnes fidem, conſtantiam, fortitudinem tuam. Commemorant exteræ gentes cum inſigni nominis tui prædicatione ac veneratione, quo animo fugam, exilijque moleſtias tuleris. Nec, ſi ignota ijs eſſes, inducere ſibi in animum poſſent, eius viri coniugem, eius filiam, qui toties ſuis humeris remp. ſuſtentarunt, qui à rebus præclarè fortiterque gerendis nullo vnquam periculo deterriti, nullis fracti laboribus ſunt, alijs eſſe moribus poſſe. Hauſit igitur à te quoque, quam illa tua *Borziticis* inſignibus Cæſareâ auctoritate inſerta ſtella loquitur, hauſit, inquam, animi magni-

magnitudinem *Georgius*, hausit constantiam; sed illas potissimùm otij comites, ac tranquillioris vitæ administras, pietatem, continentiam, comitatem, cæterasque, quarum laudem, quæ ei ab omnibus tribuitur, in te potissimùm necesse est redundare.

CENSVRA.

Hæc Syncharmata cum adiunctis eruditè conscripta, quòd verissima Illustrissimi ac Generosissimi Adolescentis (quem iure optimo paternæ virtutis Æmulum, imo & simulachrum dixeris) Encomia contineant, digna censeo, quæ publicam lucem aspiciant.

GVILIEL. FABRICIVS Apostolicus ac Regius per Belgium Librorum Censor.

Stupete Grudij, Martinitz laurum capit
Et stirpe clarus clarior lauro micat.
Gaudete Grudij, Martinitz lauro tegit
Doctrina quicquid donat et virtus simul.
Quis ille? quantus? Moris exemplum probi,
Pietatis arca, mentis hospitium bonæ,
Odisse nemo quem potest, quem omnes amant,
Laudare cuncti quem solent, sequi volunt,
Humanus ipse, Doctus, Ingenuus, Probus,
Hunc ipsa Virtus finxit, et Pallas suo
Formauit ore: Hinc doctus est; et est bonus;
Tulit omne punctum. Testis hæc laurus micat.
Accipere nemo dignior laurum potest.
Et dum capit, contemnere hanc nemo potest.

LOVANII,

Apud HENRICVM HASTENIVM,

VRBIS & VNIVERSITATIS

Typographum

cIↃ. IↃC. XXIII.

